

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Ing. J. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, Pardubice, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **L. M.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 28. 2. 2011, č. j. 52 A 52/2010 - 92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobci Ing. J. M. **se vrací** soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce Ing. J. M. (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 15. 3. 2011 domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 28. 2. 2011, č. j. 52 A 52/2010 - 92, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutím Krajského úřadu Pardubického kraje, odboru majetkového a stavebního řádu, ze dne 23. 3. 2010, č. j. KrÚ-60989/183a/2009/OMSŘ/Pu, a ze dne 25. 3. 2010, č. j. KrÚ-60989/183b/2009/OMSŘ/Pu.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 23. 3. 2010, č. j. KrÚ-60989/183a/2009/OMSŘ/Pu, bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a L. M. a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Slatiňany, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 17. 9. 2009, č. j. 4484/OVŽP/Od, o opravě zřejmých nesprávností výroku rozhodnutí Městského úřadu Slatiňany, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 20. 8. 1993, č. j. výst/456/93/Nv.

Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 25. 3. 2010, č. j. KrÚ-60989/183b/2009/OMSŘ/Pu, pak bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a L. M. a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Slatiňany, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 17. 9. 2009, č. j. 4485/OVŽP/Od, o opravě zřejmých nesprávností výroku rozhodnutí

Městského úřadu Slatiňany, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 22. 7. 1997, č. j. SÚ/265/97/Ji.

Před meritorním posouzením kasační stížnosti shledal Nejvyšší správní soud, že nejsou splněny všechny podmínky řízení, tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn a nelze pro něj v řízení pokračovat.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Tyto žádosti byly zamítnuty usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 2. 5. 2011, č. j. 52 A 52/2010 - 121, s tím, že poměry stěžovatele neodůvodňují jeho osvobození od soudních poplatků, a tudíž ani ustanovení zástupce. Kasační stížnost proti tomuto usnesení byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 8 As 52/2011 - 137.

Jelikož v řízení o kasační stížnosti nebyla splněna poplatková povinnost a podmínka řízení podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele usnesením ze dne 10. 9. 2012, č. j. 7 As 141/2012 - 40, k odstranění těchto nedostatků ve lhůtě 14 dnů od doručení tohoto usnesení. Stěžovatel byl současně poučen o následcích nevyhovění výzvě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 9. 2012.

Na uvedenou výzvu stěžovatel reagoval tak, že zaplatil soudní poplatek a podáním ze dne 27. 9. 2012 znovu požádal o ustanovení advokáta k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Tuto žádost blíže nezdůvodnil.

Pokud jde o opakovanou žádost o ustanovení zástupce, zastává Nejvyšší správní soud konstantně názor, že rozhodnutí o takové žádosti brání překážka věci rozhodnuté, ledaže žadatel uvede nové skutečnosti, jež by mohly vést k odlišnému rozhodnutí o jeho žádosti než v předchozím případě (viz např. rozsudky ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 – 150, a ze dne 25. 2. 2010, č. j. 3 Aps 10/2009 - 186, nebo usnesení ze dne 24. 3. 2010, č. j. 6 Ads 8/2010 - 79; všechna rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz).

O tom, že stěžovatel nesplňuje podmínky pro ustanovení zástupce, již bylo jednou pravomocně rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 2. 5. 2011, č. j. 52 A 52/2010 - 121, které obstálo i v přezkumu před Nejvyšším správním soudem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2012, č. j. 8 As 52/2011 - 137). Nic přitom nenasvědčuje tomu, že by od posledního rozhodnutí o žádosti o ustanovení zástupce došlo k podstatné změně rozhodných skutečností (zejména stěžovatel v tomto směru nic neuvádí). Nejvyšší správní soud proto v souladu s výše citovanou konstantní judikaturou nečinil žádné další procesní úkony směrem k opakované žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce.

Protože z obsahu soudního spisu nevyplývá, že by stěžovatel udělil plnou moc advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo že by jeho zaměstnanec nebo on sám měl právnické vzdělání požadované pro výkon advokacie, trpí řízení nedostatkem podmínky řízení dle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Ačkoliv se jedná o nedostatek odstranitelný, nebyl stěžovatelem přes výzvu soudu odstraněn. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani opakovaná žádost stěžovatele o ustanovení zástupce, neboť jejímu opětovnému posouzení brání překážka věci rozhodnuté. Jelikož nelze v řízení o kasační stížnosti bez odstranění uvedeného nedostatku pokračovat, přistoupil Nejvyšší správní soud k odmítnutí kasační stížnosti podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jí soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jí náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *à contrario*).

Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 3.000 Kč stěžovateli, a to na základě ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2012

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu